

משוררת שהיא גם סופרת

תאריך:

מאי 1, 06:07, 2019

מאת:

Benzion David Yehoshua <benziyosh@walla.co.il>
[הצג כל ההודעות]

אל:

<havacn@gmail.com> חוה נתן צוטרין

חוה יקרה

אני מאמין בסגולותיך וביכולותיך הן בפרוזה הן בשירה.
אני קורא את מכתביך המלאים דברי הגות, תיאורים
צבעוניים ורחשי-לב, שהם מהות היצירה הספרותית.
אני בטוח שברגע שתשבי על המדוכה, הבעיות יפטרו מאליהן
ותכנסי למשטר של כתיבה ויצירה. דומני, שכתובה דומה לניצן הנפתח לאיטו
והופך לפרח קסום
המניב גם פרי שהשתבחה בו ארץ ישראל.
את משוררת במעשה וסופרת בפוטנציה. אנא הוציאי הכול מן הכוח אל הפועל.
באיחולי בריאות איתנה
ובברכת 'אך טוב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרִי לְבָב' (תהלים עג)
כתמיד
בץ

ב אפר' 30, 2019 20:07, חוה נתן כתב:

תודה על דבריך ועצותיך הטובות מורי היקר, לכתוב כמו הגדולים שהזכרת וביניהם גם אתה, איני יודעת
אלא רק כמו אני, מתבטאת בשלם בשירה שם יושב על כתפי מלאכי הקט, אבל לא בפרוזה.
כל שאעשה, אתעד קורות כפי ששמעתי מפי אימי על חיייה וגם חיי אבי שהוא סיפר לה
ולא לי כיון שלא רצה לצער אותי, דבר שהיה כה אופייני לו זאת למרות הקירבה הנפשית העמוקה שהיתה
בינינו.
על כתפך אכן יושב מלאך קטן בפרוזה וסיפור.
אבל בזכות עצתך הטובה אשתדל לכשארגיש טוב יותר להתנתק מידי פעם וללכת לספריה לחדר העיון
לשבת בשקט שהמקום מקנה ולתעד מזיכרונות קורות הורי שממש חיים לפני.
אימי היתה מאד ורבליית וסיפורה לי הרבה, אולי אתן לך באחד הימים לקרוא מה שאכתוב.
לא קראתי את ספרך 'פורצי גדר'.
אחר תרגום סימורג 'ציפור האש' הנביא ישוב ויתפרסם בעירו וארצו.
אתמול הדלקת נר זיכרון לאביך ז"ל, כן הורינו השאירו חלל שאינו מתמלא אלא בזיכרונות וחסר. גם לי שני
נכדים הנקראים ע"ש הורי ז"ל, ו=91 כן נחמת זיכרון.

בתאריך יום ב', 29 באפר' 2019 ב-7:13 מאת Benzion David Yehoshua

<benziyosh@walla.co.il>

חוה,

1. דבריך דברי אלוהים חיים. כתבי את סיפור משפחתך בטרם ירד הערב על הזיכרונות.
אני מציע שתקחי את סיפור משפחתך למחוזות של שלום עליכם ומנדלי מוכר ספרים, שם ההומור
העוקצני שליט ולא לנסות ליצור טרגדיה קורעת לב שאיש לא ימצא בה עניין. בשל תמונת הראי
ההומוריסטית-סרקסטית תמצאי שעין אחת צוחקת והשניה מזילה דמעה. אל תגידי מחר אכתוב, שבי
וכתבי היום והמעין יפרוץ קודם טיפין טיפין ואחר כך יהיה זה אשד שזרימתו סיפור של ממש. אני חוויתי
חוויות יצירה כאלה, כשלקחתי יום חופש מהעבודה, ישבתי בתנאים אידיילים מול ה'אוליבטי' שלי שעה
ושעתיים ולא כתבתי מילה ופתאום מלאך קטן היושב על כתפיי או לחיצה אקראית על אחד המקשים
שאמרה 'פרח וגדל' והסיפור/רומן התחיל לזרום מבלי שמצאתי צורך לסעוד את ליבי יום שלם או ללכת

לשירותים וגיליתי שהלילה רד והאדרנלין זורם בעורקיי בשעות נוספות'. כך נולד הרומן שלי 'פורצי גדר'
שי